

SLUJBA DE ÎNVIERE A LUI ELISEI

Aș vrea să deschidem Bibliile la Efesenii 2.4-6:

„Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit,

măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți).

El ne-a înviat împreună și ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești, în Hristos Isus.”

De aici, aș vrea să mergem la Romani 6. Noi am trecut prin aceste versete, dar aș vrea să ne oprim din nou la ele:

„Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui?

Noi, deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă.

În adevăr, dacă ne-am făcut una cu El printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El și printr-o înviere asemănătoare cu a Lui.

Știm bine că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, pentru ca trupul păcatului să fie dezbrăcat de puterea lui, în așa fel ca să nu mai fim robi ai păcatului.

... Tot așa și voi înșivă socotiți-vă morți față de păcat și vii pentru Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru.” (v.11).

Noi am fost morți în păcat și nelegiuire, dar cu toate acestea El ne-a adus la Viață și ne-a așezat în locurile cerești în Hristos Isus. Învierea a început deja. Aleluia!

Mai departe, aș vrea să citim din Romani 8.5-7:

„În adevăr, cei ce trăiesc după îndemnurile firii pământești umblă după lucrurile firii pământești, pe când cei ce trăiesc după îndemnurile Duhului umblă după

lucrurile Duhului.

Și umblarea după lucrurile firii pământești este moarte, pe când umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace.

Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu și nici nu poate să se supună."

Înseamnă că noi trebuie să părăsim umblarea după lucrurile firești, iar pentru aceasta există o singură cale: să intrăm în Duhul, să fim născuți din nou prin botezul Duhului Sfânt. Așadar, singura cale de a ieși din lucrurile firești este să intrăm în Duhul. Dacă nu ați trăit nașterea din nou și nu stați în locurile cerești în Hristos Isus, nu ați părăsit încă firea. Firea trebuie să moară!

„Deci cei ce sunt pământești nu pot să placă lui Dumnezeu.

Voi însă nu mai sunteți pământești, ci duhovnicești, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în adevăr în voi. Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui.

Și dacă Hristos este în voi, trupul vostru, da, este supus morții din pricina păcatului, dar duhul vostru este viu din pricina neprihăririi." (v. 8-10).

Ce este aceasta? Nașterea din nou. Ce este aceasta? Înnoirea vieții. Ce este aceasta? Învierea. Învierea de unde? Din moartea, păcatul și nelegiuirea în care se aflau mădulele noastre și de la care nu ne-am putut îndepărta toată viața noastră. Există un alt Duh care vine înăuntru, o altă natură, așa că acum nu mai este viața veche, ci este o Viață nouă, o făptură nouă, un om nou, fiindcă omul vechi este mort, iar noi nu mai trăim după fire, ci suntem în Duhul. Noi trăim încă într-un trup de carne, dar nu mai suntem într-un trup firesc, ci suntem în Duhul, iar Duhul în care suntem controlează firea. Nu mai este mintea firească, ci cea duhovnicească.

„Și dacă Hristos este în voi, trupul vostru, da, este supus morții din pricina păcatului, dar duhul vostru este viu din pricina neprihăririi.

Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare din pricina Duhului Său, care locuiește în voi." (v. 10-11).

Am mai trecut prin aceste lucruri, dar aş vrea să ne oprim din nou aici pentru că fratele Branham și apostolul Pavel nu au folosit pasajul și versetul acesta ca să facă referire la schimbarea trupului nostru, când va fi schimbat într-o clipită și luat sus ca să-L întâlnim pe Hristos în văzduh. Nu despre aceasta vorbea Pavel, iar fratele Branham l-a folosit pentru a scoate în evidență Puterea de aducere la Viață care este în noi, ca să ne aducă la Viață acum. El vorbea despre trupul nostru muritor în care ne aflăm acum și pe care El l-a adus la Viață, nu despre trupul nostru nemuritor. La care viață? Nu la vechea voastră viață, ci la Viața Lui. Astfel, acest trup devine cortul lui Isus Hristos, locul în care locuiește Dumnezeu, Casa lui Dumnezeu, Templul viu care Îl găzduiește pe Duhul Sfânt. Aceasta este ceea ce ne spune Scriptura de-a lungul epistolelor.

„Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.”

Țineți minte! Dacă puteți muri printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, puteți învia printr-o înviere asemănătoare cu a Lui. Aceasta nu este ceva ce facem noi, nu sunt eforturile noastre, nu este ceva ce încercăm să facem din greu, ci trebuie să fie o altă Viață; nu este viața noastră pentru că noi am socotit acea viață ca fiind moartă, ci trebuie să fie o altă Viață. Noi nu putem spune: „Am încercat, iar în cele din urmă m-am înfrânat. În cele din urmă am înțeles.” Noi nu putem înțelege și nu putem să ne înfrânăm pentru că am fost născuți în păcat și zămisliti în fărădelege, de aceea, omul acela vechi trebuie să moară și să vină la Viață un om nou.

„Așadar, fraților, noi nu mai datorăm nimic firii pământești, ca să trăim după îndemnurile ei.”

Este o zicală veche care spune: „Eu am fost întotdeauna așa.” Voi nu mai datorați nimic firii pământești ca să trăiți după ea. Noi nu putem spune: „Mama mea, tatăl meu, bunica mea, aceasta este tradiția familiei noastre.” Noi nu mai datorăm nimic firii, acele lucruri aparțin firii, iar voi nu îi mai datorați nimic firii.

„Bunicul meu a fost alcoolic, străbunicul meu a fost alcoolic”. Voi nu mai datorați nimic firii. Păcatul nu va avea stăpânire asupra voastră. Aleluia!

Prieteni, noi putem spune aceasta, dar trebuie s-o și credem. Oamenii au acea idee veche: „Sunt blocat în trupul acesta așa cum este și va trebui să sufăr până când va fi schimbat.” Voi nu aveți suport biblic pentru o asemenea gândire, deci este

necredință, iar necredința va rodi rodul necredinței: Aceeași viață veche, aceeași viață veche, aceeași viață veche. Dar El ne-a chemat la o viață diferită. Nu la viața noastră, ci la Viața Sa. Aleluia!

„Dacă trăiți după îndemnul ei, veți muri, dar, dacă, prin Duhul, faceți să moară faptele trupului, veți trăi.

Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu.” (v. 13-14).

Vedeți, aici nu scrie „ei vor fi”. Nu este nimic la viitor, ci scrie; **„ei sunt fii ai lui Dumnezeu.”**

„Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică, ci ați primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm: „Ava!”, adică „Tată!”

Însuși Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu.

Și, dacă suntem copii, suntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună-moștenitori cu Hristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El.” (v. 15-17).

Am putea citi mai departe, dar de ce suspină toată creația? Pentru că așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu. Dacă aveți Duhul lui Dumnezeu, sunteți fii lui Dumnezeu.

În mesajul **„Este răsăritul Soarelui”**, scrie:

„Aceași Putere de aducere la Viață a lui Dumnezeu S-a prezentat la ambii profeți. Uitați-vă la numele lor și veți vedea că sunt aproape la fel: Elisei (Elisha) și Ilie (Elijah). Vedeți Mireasa și Mirele? Unul dintre ei este Domnul Isus, iar cealaltă este Doamna Isus. Vedeți, aproape la fel, El și Ea. Vedeți?”

Citatul acesta a fost din „Răsăritul Soarelui”, iar în dimineața aceasta aș vrea să vorbesc despre subiectul: **„Slujba de înviere a lui Elisei”**, pentru că Elisei are o slujbă de înviere. Amin!

Fratele Branham ne-a arătat aceasta, dar noi trebuie să înțelegem că în descoperire ne întoarcem înapoi în grădina Eden, când Adam avea în sine tot ce

era necesar pentru facerea miresei sale. Din trupul și din duhul său a ieșit ceea ce era necesar pentru a aduce la viață o mireasă, iar această mireasă a fost făcută într-un vas separat, dar în ochii lui Dumnezeu, ea era Adam. El și ea, domnul și doamna Adam. Amintiți-vă că ea a primit un nume numai după ce a săvârșit adulterul, așa că numele ei, „mama tuturor celor vii” este un nume de adulter. Înainte de aceasta, numele ei era Adam, și intenția a fost să fie întotdeauna „Adam”. Amin!

În „**Evenimente actuale clarificate prin prorocie**” din anul 1965, scrie:

„Observați! Ei l-au făcut Lui exact ceea ce au spus profeții că Îi vor face, exact ceea ce fac și în această zi din epoca Bisericii Laodicea. Dacă vreți să aruncați o privire asupra acestor lucruri, citiți Apocalipsa 3. „Oarbă și goală și nu știe. Respingându-L pe Hristos...” Când El începe să Se descopere din nou în chip de Sămânță, aceeași Sămânță care a căzut în pământ S-a întors înapoi ca să fie Mireasa.”

Aceași Sămânță, Sămânța de grâu, Viața lui Hristos, Aceași Viață care a căzut în pământ, S-a întors înapoi, dar nu ca să fie în Mireasă, ci ca să fie Mireasa. Cine este Mireasa? Mireasa este Sămânța de grâu, Bobul original.

El a spus: *„Adevărat, adevărat vă spun că, dacă grăuntele de grâu care a căzut pe pământ nu moare, rămâne singur, dar dacă moare, aduce multă roadă.”* (Ioan 12.24).

Ce fel de roadă? Din ceea ce a căzut în pământ. Nu ceva diferit, ci același lucru. Bobul a mers în pământ și a murit, iar printr-un proces de șapte epoci ale Bisericii, a ajuns din nou în stadiul de Bob, Bobul original într-un Trup alcătuit din mai multe mădulare. **Sămânța originală care S-a coborât în pământ, S-a întors înapoi ca să fie Mireasa**. Înțelegeți? Nu ca să fie în Mireasă, ca și cum Mireasa ar fi ceva separat.

Duhul care a ieșit din Adam și a intrat în acel vas pe care Dumnezeu l-a modelat și l-a numit femeie, duhul care a fost separat, așa încât duhul feminin a fost pus în acel vas separat, era Adam, iar vasul care a fost făcut din coasta luată din Adam, era tot Adam. Deci era duhul lui Adam și trupul lui Adam. De aceea, când s-a uitat la ea, Adam a spus: „Ești os din oasele mele și carne din carnea mea pentru că ai ieșit din mine.”

Dumnezeu nu a ridicat ceva separat, ci a luat afară ceva din original. De aceea, Mireasa nu este ceva separat de Mire, ci este exact același material: același Duh, același Trup, El este Cuvântul și Ea este Cuvântul.

„...aceeași Sămânță care a căzut în pământ S-a întors înapoi ca să fie Mireasa; numai Mireasa și Mirele. Este același Trup și Sânge, aceeași slujbă, aceleași lucruri, făcând exact ceea ce a făcut El, Duhul.”

Așadar, când Bobul de grâu Se întoarce înapoi, Se întoarce ca să fie Bob din nou, Se întoarce ca Bob, iar fratele Branham a spus că Mirele și Mireasa sunt același Trup și Sânge, aceeași slujbă. De aceea, așa cum am spus duminica trecută, când Elisei a pășit în față și Mantaua a căzut de pe Ilie, Ilie își încheiase deja călătoria pe pământ, după ce fusese chemat de Dumnezeu să-l ungă pe Elisei. Fratele Branham ne-a spus că acesta este un tablou al Mirelui și Miresei. El ne-a spus că Ilie și Elisei sunt Domnul și Doamna (Isus), partea bărbătească și partea femeiască, ne-a arătat toate simbolurile și ne-a spus că atunci când Ilie a fost luat la cer, a avut o slujbă de Răpire.

De aceea, slujba lui Ilie din timpul fratelui Branham a venit să ducă Mireasa în Răpire, sub Strigăt. O slujbă de Răpire. Dar pe măsură ce Mantaua cădea de peste Ilie, era rânduită să cadă peste Elisei, iar Elisei a luat-o și a continuat în aceeași slujbă; nu o slujbă diferită, ci aceeași slujbă care a trecut de la un vas la altul.

Tot așa, slujba lui Isus Hristos continuă astăzi, când ceea ce a coborât în pământ s-a întors înapoi ca să fie Mireasa. Este o continuare a aceleiași slujbe. De aceea, fratele Branham a spus că Hristos nu Și-a încheiat toate lucrările în timpul slujbei Sale pământești, ci a lăsat unele dintre ele ca să le facă în și prin Mireasă. Vedeți? Le-a lăsat pentru ziua de astăzi și le face în și prin Mireasă. Nu o lucrare diferită, ci aceeași lucrare. Nu o slujbă diferită, ci aceeași slujbă.

În predica „**Locul ales de Dumnezeu pentru închinare**” din anul 1965, scrie:

„Observați! Noi am aflat că această mare Putere de aducere la Viață l-a atins pe Enoh și l-a adus la Viață, iar el a mers Acasă fără să moară.

Apoi, l-a atins pe Ilie și l-a adus la Viață până când a mers Acasă fără să moară.

Succesorul lui a fost Elisei, iar aici avem un simbol al lui Hristos și a Bisericii, Elisei. Ilie a făcut patru minuni, iar Elisei a făcut opt. El a avut o dublă măsură, așa cum a

fost turnată peste Biserică. Mai târziu, un om mort a fost aruncat peste oasele sale și mortul a venit la viață pentru că Puterea de aducere la Viață era cu el în mormânt.

Când voi primiți acea Putere de aducere la Viață a lui Dumnezeu, este întotdeauna acolo; fiind adus acum la Viață cu El.”

Aici, fratele Branham a făcut referire la 2Împărați 13.20-21, unde scrie:

„Elisei a murit și a fost îngropat. În anul următor, au intrat în țară niște cete de moabiți.

Și, pe când îngropau un om, iată că au zărit una din aceste cete și au aruncat pe omul acela în mormântul lui Elisei. Omul s-a atins de oasele lui Elisei și a înviat și s-a sculat pe picioare.”

Prieteni, această Putere de aducere la Viață nu este numai pentru sufletul vostru, ci este și pentru trupul vostru. Amin! Vedeți? Deși Elisei era mort, deși duhul și sufletul îl părăsise și acolo nu mai erau decât elementele pământului din care fusese alcătuit trupul său muritor, posedă încă Puterea de aducere la Viață, pentru că dacă cineva a avut vreodată Puterea de aducere la Viață, o va avea întotdeauna. Vedeți, Puterea de aducere la Viață este în trupul vostru fizic, muritor, nu în mintea și inima voastră. Dacă ați fost născuți din nou din Duhul lui Dumnezeu și ați fost botezați în Trup, în dimineața aceasta, voi aveți Puterea de aducere la Viață în interiorul vostru. Eu aș spune că voi ați avut întotdeauna Puterea de aducere la Viață în interiorul vostru, dar zăcea acolo inactivă.

Noi nu putem obține Viața, Zoe, ci trebuie s-o avem din totdeauna. Vedeți? Într-o zi, Vulturul a zburat pe deasupra curții găinilor, dar nu a schimbat nici o găină în vultur. Puiul acela a fost întotdeauna vultur, dar a avut amnezie spirituală și nu a știut de unde venea, nici cine erau tatăl și mama sa. Dar într-o zi, Lumina a venit peste Sămânța aceea care posedă din totdeauna Viața. Nu era o sămânță nouă, o sămânță înlocuitoare, ci era aceeași Sămânță, iar Viața era deja în Ea. Care viață? Viața lui Dumnezeu, Zoe, zăcea acolo, nu moartă, ci inactivă. Trupul nostru este cel care a fost mort, nu Sămânța, pentru că Sămânța a venit de la Dumnezeu; acea Sămânță-genă este parte din Dumnezeu. Când a fost pusă în noi? Înainte de întemeierea lumii. Noi am avut întotdeauna Viața lui Dumnezeu, însă zăcea acolo. Dar acum, a venit un timp în care Ea intră în acțiune. Iar când acea Putere de aducere la Viață intră în acțiune, omul vechi moare. Puterea de aducere la Viață

(Puterea învierii) intră în acțiune, vine la Viață, înflorește și începe să preia controlul, aducând trupul vostru muritor la Viață.

Fratele Branham a spus: „*Vă amintiți că atunci când erați copii și auzeați un Mesaj al Evangheliei, înăuntrul vostru începea să se miște Ceva. Era Sămânța care se afla acolo și care tremura.*”

Prieteni, a fost întotdeauna acolo, dar nu era puterea de a birui moartea care stăpâna trupul vostru muritor. Puterea de aducere la Viață era acolo deja, dar trebuia adusă la Viață. Trebuia să fie pusă în acțiune, să treacă din starea adormită în starea activă. Când vine la suprafață Puterea de aducere la Viață, aceasta fiind nașterea din nou, ia acest trup muritor și-l aduce în supunere. Voi aveți Puterea de aducere la Viață în trupul vostru. Aleluia! Diavolul nu vrea ca aceste lucruri să ajungă la noi pentru că ar schimba totul; descoperirea adevărată cu privire la cine suntem noi, schimbă totul.

Fratele Branham a spus: „*Sunteți trup din trupul Lui și oase din oasele Lui*”, și vorbea la propriu, nu la figurat.

În mesajul „**Este răsăritul Soarelui**”, scrie:

„*El era un vultur. O, Doamne! Voi nu puteți ține tot timpul cârpa peste ochii lui. Nu, nu! Ce s-a întâmplat dintr-o dată în timp ce stătea pe acel Cuvânt? Cerurile s-au întunecat, tunetele au început să răsună și fulgerele să strălucească, iar Iov a privit în sus și a văzut vedenia, așa că a spus: „Știu că Răscumpărătorul meu este viu. În zilele din urmă, El va sta pe pământ și chiar dacă viermii vor distruge trupul acesta, oasele și tot, Puterea de aducere la Viață va fi acolo. Eu însumi Îl voi vedea pe Dumnezeu și-L voi vedea pentru mine. Ochii mei Îl vor vedea și nu ai altuia.” Este adevărat? „Chiar dacă măruntaiele mele vor fi nimicite, chiar dacă viermii care sunt acum în trupul meu, îl vor distruge, Îl voi vedea pe El.”*”

„*Chiar dacă viermii care sunt în trupul meu, îl vor distruge, vor distruge carnea mea, eu Îl voi vedea pe Dumnezeu în acest trup.*”

În acea dimineață a învierii. Slavă! Aleluia! Matei, acest mare scriitor, a spus în Matei 27.51-53:

„*Și îndată, perdeaua dinăuntrul Templului s-a rupt în două, de sus până jos, pământul s-a cutremurat, stâncile s-au despicat,*

mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților care muriseră au înviat.

Ei au ieșit din morminte, după învierea Lui, au intrat în sfânta cetate și s-au arătat multora."

Acea Putere de aducere la Viață se afla încă în oasele lui Elisei când nu mai existau oase, era încă asupra lui Iov când nu mai rămăsese decât o lingură de pământ din trupul său. Vedeți, Puterea de aducere la Viață era încă acolo."

De ce? Pentru că pământul în care locuim a fost răscumpărat. Mai era doar o lingură de cenușă, dar cu toate acestea, când a înviat Isus Hristos, s-a împlinit și profeția lui Iov. El a avut o vedenie și a spus: „Răscumpărătorul meu trăiește și chiar dacă viermii îmi vor mânca trupul, eu Îl voi vedea oricum!” Iov s-a uitat exact la El. Iov, Avraam, Isaac, Iacov și Elisei, L-au însoțit când El a fost luat sus în acel nor; ei au fost luați sus cu norul și au mărșăluit în Cetatea cerească zicând: „Porți veșnice, deschideți-vă și rămâneți deschise!” Cine este El? El este Domnul slavei.

Cine era acolo? Iov era acolo."

În „**Pecetea Paștelui**” din anul 1965, scrie:

„Mai târziu a venit un om numit Avraam. Biserica creștea, se ridica. Avraam avea potențialul lui Dumnezeu, Viața veșnică, pentru că a fost chemat de Dumnezeu.

Acum, observați! Când a murit Sara, el a cumpărat o bucată de pământ în Palestina, lângă mormântul lui Iov și a îngropat-o acolo. Apoi, când a murit Avraam, a fost îngropat lângă Sara.

Avraam l-a născut pe Isaac, iar când a murit, a fost pus lângă Avraam, în aceeași parcelă de pământ. Isaac l-a născut pe Iacov. Iacov a murit în Egipt, dar fiind profet, cu potențialul său, cu această Putere de aducere la Viață, a spus: „Nu mă îngropa aici, Iosife! Vino aici, fiul meu profet. Pune-ți mâna pe șoldul acesta pe care l-a schilodit Dumnezeu și jură că nu mă vei lăsa aici!” Ce era în omul acela? De ce nu era bun Egiptul sau oricare alt loc. Iacov era profet și știa unde urma să aibă loc învierea. Știa că urma să aibă loc în Palestina, nu în Egipt."

Prima înviere a avut loc atunci când au înviat sfinții Vechiului Testament. Ei știau că învierea urma să aibă loc în țara sfântă, în moștenirea lor, de aceea Iacov a spus: „Îngroapă-mă în locul unde sunt îngropați părinții mei!” Astfel, Iosif l-a dus și l-a îngropat acolo, iar când și el a fost pe punctul să moară în Egipt, nu a vrut să fie

Înmormântat acolo, deși era un om mare și puternic, al doilea la cârma Egiptului și desigur, egiptenii i-ar fi construit un mormânt măreț, o piramidă sau ceva mare. Totuși, el a vrut să fie dus acolo unde urma să aibă loc învierea deoarece, fiind profet, a știut ce a profețit Iov, așa că a spus: „Învierea va avea loc unde a fost îngropat el.” Iov, fiind profet, spusese: „Chiar dacă viermii îmi vor mânca trupul, chiar în trupul acesta Îl voi vedea.” Iov știa că oriunde ar fi fost așezat jos acel trup, urma să se ridice.

De ce nu era Egiptul un loc bun? Fiind profet, el știa unde urma să aibă loc învierea. De ce? Pentru că înaintea lui fusese un profet care spusese aceasta. Eu cred că toți au dorit să fie cât mai aproape de Iov.

„El a spus: „Pune-ți mâinile peste șoldul meu schilodit și jură pe Dumnezeu pe care L-am slujit. Tu ești fiul meu profet. Jură că nu-mi vei îngropa oasele aici. Dumă și îngroapă-mă acolo!”

Iosif, fiind tot un profet, și-a pus mâinile peste tătucul lui infirm și a spus: „Jur pe Dumnezeu lui Avraam, Isaac și Iacov că nu te voi îngropa aici.” Ei l-au luat, l-au dus și l-au îngropat în țara aceea. De ce?

Când Iosif a murit, a spus: „Nu mă îngropați aici! Nu mă îngropați aici!” De ce? Dumnezeu este Dumnezeu oriunde, dar El are un Plan. Iosif era profet și a spus: „Într-o zi”, ascultați cuvintele sale, „Domnul Dumnezeu vă va vizita și vă va lua din această țară. Când veți pleca, să luați și oasele mele!”

Profetul știa că ei urmau să se întoarcă înapoi în Palestina, iar atunci voia să se întoarcă și el cu ei pentru că avea în oasele sale Puterea de aducere la Viață și ei trebuiau să fie în locul potrivit. Aleluia!

„Acea Putere de aducere la Viață era în acele oase. Oh! „Dacă Duhul Celui ce L-a înviat pe Hristos din morți locuiește în voi, El va învia trupurile voastre moarte.”

„Nu puneți oasele mele aici, ci îngropați-le acolo sus cu oasele celor care au făgăduința.”

Când Isus a venit aici, eu am un verset din Matei 27.51. Iov a văzut învierea lui Isus și a spus: „Știu că Răscumpărătorul meu trăiește. În zilele din urmă, El va sta pe acest pământ. Cu toate că viermii vor nimici trupul acesta, cu toate acestea, în trupul meu Îl voi vedea pe Dumnezeu. Îl voi vedea pe El.” Ei știau. Acela era un

profet. Avraam era profet, Isaac era profet, Iacov era profet, Iosif era profet și ei aveau descoperirea lui Dumnezeu, potrivit Cuvântului Său. Astfel, în dimineața aceea de Paști, când El a venit și i-a răscumpărat pe toți cei care au crezut în El, au înviat și ei, potrivit Bibliei.

Puterea aceea de aducere la Viață a intrat în mormântul lui Iov, când nu mai rămăsese nici măcar o lingură de pământ din oasele sale.”

Prieteni, nu există nimic care să vă facă să vă îngrijați. Voi nu veți rata cu nici un chip învierea pentru că ați fost luați deja sus în Puterea de aducere la Viață a învierii; Puterea de aducere la Viață lucrează deja în trupul vostru muritor, supunându-l Cuvântului. Indiferent ce se va întâmpla cu trupul vostru, nu există nimic să poată ucide Puterea de aducere la Viață din voi.

„După toate acele sute, sute și sute de ani, oasele lui au dispărut, s-au întors înapoi în elementele pământului, așa că nu mai era nici măcar un praf de cenușă acolo. Dar cu toate acestea, sute și sute, mii de ani mai târziu, când acea Putere de aducere la Viață a fost adusă la suprafață din mormânt, conform făgăduinței Cuvântului lui Dumnezeu, Iov, Avraam, Isaac, Iacov și toți ceilalți, au ieșit afară din mormânt împreună cu El.

Biblia spune aceasta. În Matei 27.51 scrie: „Mulți dintre sfinții care dormeau în praful pământului au înviat și au ieșit din morminte cu El, când a înviat în dimineața de Paști.” De ce? Ei aveau acel potențial. Ei aveau acea Putere de aducere la Viață și au înviat din morți mergând cu El în înviere. S-au bucurat de înviere cu El pentru că erau plini de Puterea de aducere la Viață. Ei aveau Pecetea originală a Paștelui.”

În mesajul **„Este răsăritul Soarelui”**, fratele Branham spune:

„Îmi pun mâinile peste aceste batiste și fie ca Dumnezeul care L-a adus la viață pe Isus Hristos și L-a înviat din morți, Duhul care L-a înviat din morți, să locuiască în trupul nostru.”

Uitați-vă la descoperirea fratelui Branham: *„Duhul care L-a înviat pe Isus Hristos din morți, să locuiască în trupul nostru. Acum îmi pun mâinile peste batiste.”* Ce fel de mâini? Mâini răscumpărate. Amin!

„După ce a murit și din trupul lui Elisei nu a mai rămas nimic altceva decât oase,

Duhul, Puterea de aducere la Viață era încă în el. Mâinile apostolilor aveau Puterea de aducere la Viață în ele. Mințile apostolilor, văzul apostolilor, limbile credincioșilor, toate aveau Puterea de aducere la Viață.

Fie ca în timp ce așez peste ele acest Cuvânt, Puterea de aducere la Viață, mâinile mele să reprezinte un posesor al Ei.

Fratele Branham nu urma o tradiție, nu făcea o ceremonie, ci avea Puterea de aducere la Viață, o posedea, era un posesor al Puterii de aducere la Viață. „*Dacă Duhul care L-a înviat pe Hristos Isus din morți locuiește în voi, va aduce la Viață trupurile voastre muritoare.*” El era un posesor al Puterii de aducere de Viață și în calitate de posesor al acestei Puteri, și-a pus mâinile sale muritoare peste batisatele care urmau să fie duse la bolnavi și a crezut că Puterea de aducere la Viață va ieși din trupul său muritor. Aleluia!

„...fie ca harul Puterii de aducere la Viață, să aducă la viață fiecare din aceste trupuri bolnave, ca să fie întregite din nou prin Numele lui Isus Hristos.”

Fratele Branham nu avea o credință bazată pe povești sau probabilități, ci pentru el aceste lucruri erau o realitate. Aceste lucruri erau în trupul său muritor.

Acum aș vrea să schimb puțin cursul și să urmărim o altă pistă. Pentru aceasta, vom merge puțin în Matei 4.23-25, fiindcă doresc să urmărim un tipar din viața lui Isus.

„Isus străbătea toată Galileea, învățând pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăției și tămăduind orice boală și orice neputință care erau în norod.

I s-a dus vestea în toată Siria; și aduceau la El pe toți cei ce sufereau de felurite boli și chinuri: pe cei îndrăciți, pe cei lunatici și pe cei slăbănogi, și El îi vindeca.

După El au mers multe noroade din Galileea, din Decapole, din Ierusalim, din Iudeea și de dincolo de Iordan.”

Toți oamenii din aceste regiuni, care aveau diferite boli, au fost aduși la Isus, iar El i-a vindecat.

Acum vom merge în Matei 12.14-15:

„Fariseii au ieșit afară și s-au sfătuit cum să omoare pe Isus.

Dar Isus, ca unul care știa lucrul acesta, a plecat de acolo. După El au mers multe noroade. El a tămăduit pe toți bolnavii.

„*Multe noroade*”, eu aș spune că mai mulți decât sunt astăzi în clădirea aceasta, iar El i-a vindecat pe toți. Nu doar pe unii, ci pe toți.

Luca 4.38-40:

„*După ce a ieșit din sinagogă, a intrat în casa lui Simon. Soacra lui Simon era prinsă de friguri mari și L-au rugat pentru ea.*

El S-a plecat spre ea, a certat frigurile și au lăsat-o frigurile. Ea s-a sculat îndată și a început să le slujească.

La asfințitul soarelui, toți cei ce aveau bolnavi atinși de felurite boli îi aduceau la El. El își punea mâinile peste fiecare din ei și-i vindeca.”

Vedeți, i-a vindecat pe toți.

Luca 6.17-18:

„*S-a coborât împreună cu ei și S-a oprit într-un podiș, unde se aflau mulți ucenici de-ai Lui și o mare mulțime de oameni, care veniseră din toată Iudeea, din Ierusalim și de pe lângă marea Tirului și a Sidonului, ca să-L asculte și să fie vindecați de bolile lor.*

Cei chinuiți de duhuri necurate erau vindecați.”

Așadar, ei au venit de pretutindeni. Să citim încă o dată:

„*...o mare mulțime de oameni, care veniseră din toată Iudeea, din Ierusalim și de pe lângă marea Tirului și a Sidonului, ca să-L asculte și să fie vindecați de bolile lor.*

Cei chinuiți de duhuri necurate erau vindecați.

Și tot norodul căuta să se atingă de El, pentru că din El ieșea o putere care-i vindeca pe toți.”

Din El ieșea o putere, iar ei voiau să-L atingă, voiau să intre în contact cu trupul Lui muritor.

Haideți să ne întoarcem la Marcu 6.1:

„Isus a plecat de acolo și S-a dus în patria Lui. Ucenicii Lui au mers după El.”

Acum vom da de probleme. El a mers acolo și i-a vindecat pe toți, a mers dincolo și i-a vindecat pe toți, iar dacă ei se adunau din patru regiuni diferite, El îi vindeca pe toți. Toți cei care erau bolnavi, plini de duhuri rele și cu tot felul de probleme, au fost adunați și aduși la El, iar El i-a vindecat pe toți. Dar aici, vedem că El ajunge în patria Sa.

„Când a venit ziua Sabatului, a început să învețe pe norod în sinagogă. Mulți, când îl auzeau, se mirau și ziceau: „De unde are El aceste lucruri? Ce fel de înțelepciune este aceasta care l-a fost dată? Și cum se fac astfel de minuni prin mâinile Lui?”

Nu este acesta tâmplarul, feciorul Mariei, fratele lui Iacov, al lui Iose, al lui Iuda și al lui Simon? Și nu sunt surorile Lui aici, între noi?” Și găseau** o pricină de poticnire în El.*

Dar Isus le-a zis: „Un proroc nu este disprețuit decât în patria Lui, între rudele Lui și în casa Lui.”

N-a putut să facă nicio minune acolo, ci doar și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi și i-a vindecat.

Și se mira de necredința lor. Isus străbătea satele de primprejur și învăța pe norod.” (v. 2-6).

Isus mergea prin țară urmat de mulțimi mari de oameni, iar El îi vindeca pe toți. A vindecat-o pe soacra lui Simon Petru, iar când au auzit despre această vindecare, oamenii i-au adus pe toți cei chinuți de duhuri necurate și pe toți bolnavii, iar El i-a vindecat pe toți. I-a vindecat pe toți până când a ajuns într-un loc în care era cunoscut după trup. Ei nu recunoșteau ceea ce se petrecea, ci s-au uitat la El și au spus: „Nu este Acesta tâmplarul?”

La fel s-a întâmplat și cu Petru care s-a ridicat în prima zi de Rusalii și a ținut prima predică dată vreodată, așezând profețiile care se împlineau. El a mers înapoi în Vechiul Testament, a luat profețiile și a spus: „Aceasta este aceea”, vorbind plin de îndrăzneală, iar ei s-au uitat la el și au zis: „Nu este acesta pescarul acela analfabet?” Pentru a dramatiza puțin situația, fratele Branham a spus: „Nu-și putea scrie nici măcar numele pe o chitanță!” „Nu este acesta pescarul analfabet? Nu este cel care mirosea a pește? Nu este el?” Nu! Nu vedeți? Acesta nu este

pescarul, ci este apostolul. Acesta este Isus Hristos în trup, prin botezul Duhului Sfânt, iar aici este omul care deține cheile Împărăției. Dacă nu-l puteți recunoaște ca fiind altceva decât un pescar, nu vă va deschide niciodată Evanghelia. Voi trebuie să vedeți ceva mai mult decât ceea ce este el în ocupația lui, mai mult decât cine au fost părinții lui.

Filip s-a dus în Samaria. Pescarul fără școală avea cheile pentru că Puterea de aducere la Viață, Puterea învierii, i-a schimbat viața. El avea o slujbă nouă, așa că nu mai era pescarul fără școală, ci era apostolul.

Filip s-a dus în Samaria, a predicat adevăratul Cuvânt original celor de acolo și i-a botezat cu botezul corect. Dar cu toate acestea, Duhul Sfânt nu l-a urmat. De ce? Pentru că cel care avea cheile era Petru. Astfel, Filip a trebuit să trimită la Ierusalim după Petru, iar când a venit acolo, Petru și-a pus mâinile peste ei și au primit Duhul Sfânt.

Vedeți, este un vas de lut, iar acel vas de lut este instrumentul pe care vrea să-l folosească Dumnezeu. Astfel, nu a contat cât de mult îl cunoșteau oamenii, nu a contat că el nu a mai mers la școală din clasa a patra, nu a contat că ei îl cunoșteau ca fiind cel care cauza probleme în jur, nu a contat că ei cunoșteau istoria familiei sale, că tatăl său a fost bețiv sau nu, nu a mai contat nimic din toate acestea, ci ceea ce a contat a fost că Puterea de aducere la Viață a intrat în acel cort și a adus la Viață acel trup muritor, așa că el era cel care avea cheile. Slăvit să fie Dumnezeu!

Isus! Același Om, aceeași slujbă, aceiași oameni, aceleași boli, lepră, neputințe, tot felul de duhuri rele care-i chinuiau și niciunul dintre ei nu putea sta înaintea Omului. Niciunul! Dar când a ajuns într-un loc în care oamenii știau unde a crescut El, cum era El, care era ocupația Lui, cine erau frații și surorile Lui, mama Lui, nu au mai avut încredere în El pentru că L-au cunoscut numai după trup, și astfel au fost necredincioși. Din cauza aceasta, El nu a mai putut face multe minuni, ci doar câteva vindecări.

A mers pretutindeni în jur și a vindecat multe noroade, mulțimi de bolnavi, dar acolo a fost limitat în Putere din pricina necredinței lor. Ce se întâmplă când suntem bolnavi, iar soțul sau soția noastră este lângă noi și în trupul lor este Puterea de aducere la Viață? Voi știți cum au crescut, le știți numele, greșelile, ocupația și toate celelalte lucruri și dintr-o dată începe să vă cuprindă necredința,

așa că nu realizați că acolo este Putere ca să fie împlinite Scripturile care spun că dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoși. Astfel, în loc să spuneți: „Scumpo, pune-ți mâinile peste mine ca să se poată împlini Cuvântul”, voi ziceți: „Păi, nu este acesta tâmplarul?” „Nu este aceasta soția mea? Nu este mama ei așa și așa?”, și nu realizați că ați pierdut oportunitatea să fie împlinit Cuvântul. De ce? Pentru că dacă ei au fost aduși la Viață, dacă Puterea de aducere la Viață este acolo și își pun mâinile peste bolnavi, aceștia se vor însănătoși. Acolo nu scrie că „s-ar putea să se însănătoșescă”, ci scrie că se vor însănătoși. Totuși, acest verset nu se va împlini pentru că nu-L credeți. Dacă puneți sub semnul întrebării mâinile care sunt așezate peste voi, nu va funcționa.

Când a mers în patria Sa, Isus ar fi putut să-i atingă pe fiecare dintre ei, fiindcă nu s-ar fi întâmplat nimic. De ce? Ce ar fi făcut diferența? Credința lor. Noi trebuie să avem încredere unul în altul. Trebuie să privim dincolo de tâmplar, de mecanic, de acela sau acela. „Nu este tatăl lui cutare și cutare și mama lui, cutare?”

Prieteni, noi trebuie să privim dincolo de acestea. De ce? Pentru că, *dacă Duhul care L-a înviat pe Hristos Isus locuiește în voi, va aduce la Viață trupul tâmplarului, trupul mecanicului, trupul hoțului, a dependentului de droguri, trupul mincinosului, al curvei, El va aduce la Viață trupul lor muritor. Aleluia!*

Sunt sigur că fariseii au avut un timp greu. Unui fariseu educat i-ar fi fost foarte greu să vină la Petru.

Să mergem în Cartea Faptelor 3.1-9, pentru că vreau să vă arăt extremismul în Biblie, o credință nebună în Cuvântul lui Dumnezeu:

„Petru și Ioan se suiau împreună la Templu, la ceasul rugăciunii: era ceasul al nouălea.

Acolo era un om olog din naștere, care era dus și pus în toate zilele la poarta Templului numită „Frumoasă”, ca să ceară de milă de la cei ce intrau în Templu.

Omul acesta, când a văzut pe Petru și pe Ioan că voiau să intre în Templu, le-a cerut milostenie.

Petru, ca și Ioan, s-a uitat țintă la el și a zis: „Uită-te la noi!”

Aș vrea să observați unde le-au atras atenția ei. Omul acela era olog din naștere și a mers ani de zile la poarta de la intrarea Templului, iar Templul era locul în care

locuia Dumnezeu, Casa lui Dumnezeu, a Slavei Shekinah, locul izbăvirii. Când Petru și Ioan au trecut pe acolo, nu l-au întrebat. „Ai mers la Templu? Te-ai uitat la Templu?”, pentru că Iona a putut să privească spre Templu și să fie izbăvit deoarece acela era Cuvântul pentru ziua și epoca în care trăia el. Iona a putut privi din pântecul balenei spre locul în care știa că este Templul, fiindcă știa ce spusese Solomon când s-a rugat și a zis că dacă cineva se afla în necaz și privea spre Casa unde locuia Dumnezeu, era izbăvit din necazul lui. Iona era în Cuvântul pentru ziua lui și pentru că era în El, Templul deținea puterea izbăvirii sale pentru că era Locul divinității, locul în care locuia Dumnezeu, Casa Slavei Shekinah a lui Dumnezeu.

Dar aici, nu mai exista nimic pentru că atunci când a fost răstignit Isus, El a rupt perdeaua de sus până jos arătând că Dumnezeu nu mai era acolo, că Templul nu mai era Casa Lui. Astfel, Petru și Ioan nu puteau spune: „Te-ai uitat la Templu?” El zăcuse în fața Templului ani de zile și nu i-a făcut nici un bine, deoarece pe pământ exista un Templu nou, iar Petru i-a zis: „Uită-te la noi!” El nu a spus: „Uită-te la Templu!”, ci a zis: „Uită-te la noi!” De ce? Pentru că acum noi suntem Templul Duhului Sfânt, noi suntem o Casă duhovnicească, noi suntem o Locuință pentru Dumnezeu.

„Uită-te la noi!” Era pe cale să se schimbe ceva. Templul se schimbase, Locul de locuire al lui Dumnezeu se schimbase; locul în care voia să locuiască Divinitatea se schimbase, totul se schimbase. „Nu te mai uita la Templu, ci uită-te la noi! Nu te mai uita după ajutor fizic, după bani, nu te mai uita după altcineva să se ajute, ci uită-te la noi!”

„Și el se uita la ei cu luare aminte și aștepta să capete ceva de la ei.

Atunci Petru i-a zis: „Argint și aur n-am; dar ce am, îți dau: în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, scoală-te și umblă!”

L-a apucat de mâna dreaptă și l-a ridicat în sus. Îndată i s-au întărit tălpile și gleznele;

dintr-o săritură a fost în picioare și a început să umble. A intrat cu ei în Templu, umblând, sărind și lăudând pe Dumnezeu.

Tot norodul l-a văzut umblând și lăudând pe Dumnezeu.” (v. 5-9).

De ce? Pentru că se uitase la locul potrivit. Dacă vreți să primiți ceva de la

Dumnezeu, trebuie să știți unde este El, iar acolo era pescarul Petru și Ioan. Noi nu știm dacă Ioan avea vreo slujbă, dar acolo se aflau pescarul și tânărul. Erau oameni obișnuiți care arătau ca și ceilalți oameni care mergeau în ziua aceea la Templu. Nu era nimic neobișnuit în înfățișarea lor, nu exista nici o strălucire peste ei, nu erau îmbrăcați diferit de ceilalți, ci erau oameni obișnuiți, de statură obișnuită și se purtau normal. Dar ei erau Templul, erau locuința lui Dumnezeu și aveau Ceva ce puteau să-i dea aceluia om. „*Uită-te la noi! Argint și aur n-am*” (acestea oricum nu l-ar fi ajutat), *dar ce am îți dau.*” Ce avea el? Numele lui Isus Hristos. De ce? Pentru că acela era locul, casa în care El și-a pus Numele. Locul în care ne punem numele este locul în care locuim.

În Vechiul Testament, când ni se vorbește despre „*Locul în care El Își va pune Numele*”, El nu se referă la o inscripție pe o plăcuță, la faptul că preotul va ridica o plăcuță inscripționată cu Numele de laHVeH. Nu! Domnul se referea la locul în care locuia El, unde era prezența Lui personală, acela fiind locul în care Își punea Numele, iar Numele Lui nu era în Templu sau în Cort, nici în farisei, ci Numele Său era în Petru. Și ce a spus Petru? „*Ce am, îți dau: „În Numele lui Isus Hristos...”*” Și ce s-a întâmplat? Din el a ieșit o putere.

Să mergem în Fapte 5.12-16. Aici, lucrurile încep să devină extreme, deoarece oamenii care nu cred încep să dea înapoi și să spună: „*Aceasta este o vorbire nebună!*”

„Prin mâinile apostolilor se făceau multe semne și minuni în norod. Toți stăteau împreună în pridvorul lui Solomon

și niciunul din ceilalți nu cuteza să se lipească de ei, dar norodul îi lăuda în gura mare.

Numărul celor ce credeau în Domnul, bărbați și femei, se mărea tot mai mult,

până acolo că scoteau pe bolnavi chiar pe ulițe și îi puneau pe paturi și pe așternuturi, pentru ca, atunci când va trece Petru, măcar umbra lui să treacă peste vreunul din ei.*

Mulțimea, de asemenea, alerga la Ierusalim, din cetățile vecine, și aducea pe cei bolnavi și pe cei chinuți de duhuri necurate: și toți se vindecau.”

Vreți să vorbim despre „o religie fanatică”? Dacă v-aș spune că aș vrea să stau

Într-un loc peste care să treacă umbra voastră deoarece cred că Dumnezeu locuiește în voi, ați spune: „Chad, tu ești nebun! Trebuie să renunți să mai predici și să fii închis!” Dar aceasta este Scriptura, prieteni! Exista Ceva care aducea trupurile lor moarte la Viață, era Ceva ce trăia în trupurile lor, Ceva care preluase controlul, așa că ei nu mai trăiau propria lor viață. Aceea era Viața lui Isus Hristos cu manifestarea care o susținea atât de mult încât oamenii o vedeau și spuneau: „Dacă aș putea să mă așez pe unde va trece umbra lui...” Umbra cui? A trupului său muritor, a lui Petru. Aleluia!

Biblia este plină de fanatici, dar ei au recunoscut ceva: „Acesta nu este omul, ci este Ceva ce trăiește în el. Acesta nu este doar un trup de carne, ci este un trup de carne adus la Viață.” Aleluia!

Eu cred că trebuie să ne întoarcem înapoi la credința Bibliei, înapoi la credința în lucrurile extreme, imposibile, pentru că dacă Dumnezeu a putut să le facă odată, le poate face din nou. Astfel, dacă Puterea de aducere la Viață care a fost revărsată în ziua de Rusalii, S-a întors astăzi, de ce nu putem avea și noi aceleași rezultate ca ei? De ce nu poate fi aceeași manifestare, aceeași Putere de aducere la Viață, același Domn Isus, același Cuvânt restituit și aceleași rezultate? Prieteni, totul depinde de credința noastră. Singurul lucru care a putut să-L oprească să lucreze pe pământ a fost necredința oamenilor, dar credința lor aducea cu sine vindecarea.

Credința în Isus Hristos nu dezlega doar vindecarea, ci și mântuirea și le spăla păcatele. Când oamenii au recunoscut că Isus Hristos era Dumnezeu în trup, că era mai mult decât un Om, când eu recunoscut Cine stătea acolo în ziua lor, ce manifestare era înaintea lor și au crezut în El, aceasta a făcut mai mult decât să le vindece trupurile, pentru că El a spus: „*Sunt iertate și păcatele voastre!*” De ce? Pentru că ei credeau în Hristos, era credința în Cuvântul lui Dumnezeu. Aleluia!

Să mergem în Faptele 19.11-12. Lucrurile sunt ciudate cu acești credincioși din Cartea Faptelor, dar fratele Branham a spus că va fi o continuare a Cărții Faptelor sau că se va mai scrie o Carte a Faptelor. Cred că aceasta a spus, așa-i?

„Și Dumnezeu făcea minuni nemaipomenite prin mâinile lui Pavel,

până acolo că peste cei bolnavi se puneau basmale sau șorțuri care fuseseră atinse de trupul lui și-i lăsau bolile și ieșeau din ei duhurile rele.”

Slăvit să fie Domnul! Ce era în legătură cu Pavel? El era doar un om. A fost născut

în trup, dar era un trup răscumpărat. Pavel a primit același Duh care L-a înviat pe Isus Hristos din morți și a adus trupul Său muritor la Viață, de aceea, Pavel era purtătorul Luminii la neamuri. Pavel era Cuvântul manifestat pentru ziua sa, de aceea, oamenii luau fâșii din haina sa, puneau batiste care fuseseră atinse de el peste trupurile bolnavilor și aceștia se însănătoșeau. Ce credeau ei? Că Dumnezeu era în Pavel. Aceasta este ceea ce credeau ei. Ei credeau că Dumnezeu era în Petru; credeau că Dumnezeu era în Isus, iar această credință a adus rezultate.

Putem crede că Dumnezeu este în persoana de lângă noi? Credem că aceasta poate avea rezultate? Amin!

Voi nu trebuie să așteptați să veniți la adunare ca să fiți vindecați. Dacă vă simțiți rău, nu trebuie să așteptați până duminică. Dacă lângă voi este un credincios care a fost adus la Viață de Cuvântul lui Dumnezeu, cereți-i să-și pună mâinile peste voi ca să se împlinească Cuvântul.

„Eu nu îmi pun încrederea în mâinile tale, ci în faptul că Dumnezeu a răscumpărat trupul tău, în Cuvântul care spune: „Dacă trupul tău este răscumpărat și ai Puterea de aducere la Viață și îți pui mâinile peste mine, pentru ca acest trup să se supună Cuvântului și să se alinieze cu Puterea de vindecare a lui Isus Hristos, voi fi vindecat. Nu pentru că mâinile tale au valoare medicală, ci pentru că eu cred Cuvântul lui Dumnezeu.” Aleluia! Dacă începem să vorbim despre aceste lucruri, sistemul bisericii ne va respinge și ne va numi fanatici.

Fratele Branham a spus că într-o zi a venit o femeie care îl căuta. El nu era acolo, dar ea îl căuta pentru că avea nevoie de vindecare. Când a auzit că nu era acolo, femeia le-a spus oamenilor din biserică: „Arătați-mi pe unde a mers el, iar eu voi merge pe urma pașilor săi și Dumnezeu mă va vindeca.” Fratele Branham nu a muștrat-o pentru acel fel de credință și nu a spus că este greșită, ci a spus: „Doamne, ajută-mă ca atunci când oamenii au o credință ca aceasta, să nu fac ceva greșit și să-i conduc în rătăcire.” El nu a spus niciodată că era greșită, ci s-a minunat de credința ei. Slăvit să fie Dumnezeu!

În predica „**Este răsăritul Soarelui**”, scrie:

„Câți dintre voi aveți Puterea de aducere la Viață? (Adunarea spune: „Amin!”). Dacă acea Putere de aducere la Viață este în voi, puneți-vă mâinile unul peste altul.”

Fratele Branham nu a spus: „Veniți în rândul de rugăciune și lăsați-mă pe mine să fac totul, pentru că eu sunt singurul cu manifestarea în ceasul acesta.” Dimpotrivă, în ultimii ani ai slujbei sale, el a încercat să ne arate că Maleahi 4 a venit, că Apocalipsa 10.7 s-a împlinit și că acum este timpul Miresei; că acum Hristos vine într-o Mireasă, într-un Trup alcătuit din mai multe mădulare.

El nu a spus: „Veniți și lăsați-mă pe mine să-mi pun mâinile peste voi!”, ci a spus: „*Puneți-vă mâinile unii peste alții.*” Unde propovăduia el aceasta? În mesajul „Este răsăritul Soarelui”, locul din care am adus toate celelalte citate.

„Dacă Duhul care L-a înviat pe Hristos Isus locuiește în voi, va aduce la Viață și trupurile voastre muritoare.” Când a ajuns la sfârșitul serviciului, fratele Branham a spus: „*Acum, puneți-vă mâinile unii peste alții.*” Aleluia!

Nu mai este slujba unui singur om. Nu este un singur om mare, un singur om puternic, un singur cap, un singur mare învățător sau un singur mare evanghelist. Zilele acelea au trecut pentru că El a intrat în Trupul Său, în Mireasă. Este epoca Miresei; este epoca grâului, epoca învierii, este epoca astronautului. Acesta este timpul manifestării depline a Cuvântului deplin, nu într-o singură Sămânță care a căzut în pământ, ci în vârf, în toate Semințele, manifestând Viața deplină a lui Isus Hristos.

Aceasta nu înseamnă că fiecare dintre noi va face fiecare lucrare, ci împreună vom face toată lucrarea pe care Isus Hristos a lăsat-o pentru noi s-o facem astăzi. Aceasta nu va depinde de un singur om, ci de fiecare bărbat și femeie care a fost născut din nou prin Duhul lui Dumnezeu. De aceea, voi nu puteți să vă puneți nădejdea în păstorul vostru să creadă pentru voi ca să mergeți în răpire; el nu poate crede pentru voi, ci trebuie să credeți pentru voi înșivă. Voi nu puteți să-l lăsați pe soțul vostru să creadă pentru voi, nici pe copiii voștri, ci trebuie să credeți voi înșivă. Aleluia!

„Puneți-vă mâinile unii peste alții.”

El ar fi putut spune: „Puneți-vă mâinile unii peste alții pentru că peste opt luni voi fi luat de pe pământ și trebuie să recunoașteți că există Putere de vindecare înafară de mine. Voi trebuie să înțelegeți că după plecarea mea lumea va merge mai departe. Trebuie să recunoașteți că slujba Fiului omului nu va pleca cu mine. Trebuie să recunoașteți că potențialul deplin care s-a întors și s-a manifestat în acest trup, acest snop, nu a murit, nu a plecat, nu s-a separat de oameni, ci a mers

În oameni, așa că puneți-vă mâinile unii peste alții și fiți atenți cum lucrează Puterea de aducere la Viață.”

El încerca să-i facă pe oameni să vadă ceva mai mult decât un profet, încerca să-i facă să vadă că slujba lui Eliezer era să cheme o Mireasă și s-o unească cu Isaac. Aleluia!

„Există un singur lucru care o poate ține departe, care o poate împiedica, aceasta fiind necredința voastră.”

Fratele Branham a avut campanii de vindecare în care a fost vindecată toată lumea. Este adevărat? A avut campanii de vindecare în care au fost vindecați toți cei care au venit în rândul de rugăciune, iar uneori au fost vindecați toți cei prezenți în audiență. Apoi, a încercat să ne ducă la același transfer de care au avut parte apostolii în Cartea Faptelor. Când Isus umbla prin împrejurimi, erau vindecați toți. Mulțimile erau vindecate, dar venise timpul ca Isus să pășească în apostoli, în sandalele lor, în hainele lor, în trupul lor, pentru că lucrarea trebuia să continue. Același lucru este adevărat și astăzi.

„...există un singur lucru care o poate împiedica...”

Dacă ați avut vreodată gândul – eu l-am avut și vreau să mărturisesc aceasta, deci, dacă v-ați gândit: „Mi-aș dori să fie fratele Branham aici ca să se roage pentru mine, fiindcă atunci m-aș însănătoși”, ați trecut pe lângă țintă. Eu am avut acest gând. Pot ridica ambele mâini pentru că am avut gândul acesta. Dacă soția ta este născută din Duhul lui Dumnezeu, are Puterea de aducere la Viață în trupul ei muritor. Dacă soțul tău a fost născut din nou prin Duhul lui Dumnezeu, are Puterea de aducere la Viață în trupul său muritor, iar dacă puteți crede și el își pune mâinile peste voi conform Marcu 16, veți fi vindecați. Singurul lucru care poate împiedica aceasta este necredința voastră.

„O femeie a atins haina Sa și a fost vindecată, iar un soldat roman L-a scuipat și s-a dus în iad. Vedeți? Depinde unde vă aflați. Credeți?”

Să citim mai departe din Fapte 20.7-12:

„În ziua dintâi a săptămânii, eram adunați laolaltă ca să frângem pâinea. Pavel, care trebuia să plece a doua zi, vorbea ucenicilor și și-a lungit vorbirea până la miezul nopții.

În odaia de sus, unde eram adunați, erau multe lumini.

Și un tânăr, numit Eutih, care ședea pe fereastră, a adormit de-a binelea în timpul lungii vorbiri a lui Pavel; biruit de somn, a căzut din catul al treilea și a fost ridicat mort.

Dar Pavel s-a coborât, s-a repezit spre el, l-a luat în brațe și a zis: „Nu vă tulburați, căci sufletul lui este în el.”

După ce s-a suit iarăși, a frânt pâinea, a cinat și a mai vorbit multă vreme până la ziuă. Apoi a plecat.

Flăcăul a fost adus viu, și lucrul acesta a fost pricina unei mari mângâieri.”

În apostolul Pavel exista Ceva. În trupul lui muritor care a fost adus la Viață de același Duh care l-a ridicat pe Hristos din morți, exista Ceva, iar când acest tânăr a murit, Pavel s-a repezit la el și l-a luat în brațe. Biblia spune că tânărul a fost ridicat mort, dar el l-a cuprins cu brațele și a spus: „Nu vă tulburați, căci sufletul lui este în el.” (În limba engleză scrie: „Nu vă tulburați, căci viața lui este în el.”).

În apostolul Pavel a fost adus Ceva la Viață. Este același lucru pe care l-a făcut Elisei pentru femeia sunamită care i-a pregătit un loc unde să locuiască. Același lucru s-a petrecut și cu Ilie care a mers la femeia văduvă în timpul foametei. Ea și fiul ei erau pe moarte pentru că nu mai aveau ce să mănânce. Acea era ultima lor masă, dar Ilie i-a zis: „Dă-mi mai întâi mie să mănânc, iar după aceea vei avea destul.” Ea a făcut așa cum a spus Ilie și au trăit, dar după o vreme fiul ei a murit, așa că l-a chemat pe Ilie și i-a zis: „Ce am eu a face cu tine, omule al lui Dumnezeu? Ai venit la mine doar ca să aduci aminte lui Dumnezeu de nelegiuirea mea și să-mi omori astfel fiul?” (1Împărați 17.18). Atunci, Ilie s-a dus la copil, s-a așezat peste el de trei ori și copilul s-a întors la viață. Biblia nu spune că Ilie s-a rugat pentru el așa cum nu spune nici că Pavel s-a rugat pentru acel om. Ei au avut doar un contact fizic cu trupurile lor, s-au așezat peste ele. Ilie s-a așezat peste acel copil de trei ori și viața s-a întors în el, iar Pavel l-a cuprins în brațe pe tânărul acela și el a revenit la viață.

Elisei a întrebat-o pe femeia sunamită care a pregătit o cameră pentru el: „Ce putem face pentru tine?”, iar ea i-a răspuns: „Nu am nevoie de nimic.” Dar Ghehazi i-a spus că ea nu are copii, iar el a chemat-o și a profețit că va avea un copil. Ea a avut un copil, dar după o vreme copilul a murit. Atunci, femeia s-a dus și

I-a adus pe Elisei la copil, iar el s-a așezat peste băiat: „și-a pus gura pe gura lui, ochii lui pe ochii lui, mâinile lui pe mâinile lui și s-a întins peste el. Și trupul copilului s-a încălzit.” Elisei s-a plimbat din nou prin cameră, apoi s-a întors și s-a întins din nou peste băiat. Băiatul a strănutat de șapte ori și s-a întors la viață.

Ce era aceasta? Eu nu pot explica, nu cunosc știința din spatele acestor lucruri, nu știu cum a funcționat, dar știu că în Elisei era Puterea de aducere la Viață. Aceeași Putere de aducere la Viață sau Puterea de înviere care a fost în Elisei când s-a întins peste acel copil și copilul a înviat, a fost în oasele lui și atunci când acel mort aruncat în mormântul lui, a intrat în contact cu oasele lui și a revenit la viață. Ce era aceasta? Puterea învierii sau Puterea de aducere la Viață. Și acea Putere de aducere la Viață nu era în sufletul lui, ci în trupul lui, iar Pavel ne-a spus că trupul nostru muritor va fi adus la Viață. Pavel avea Puterea de aducere la Viață în trupul său; Ilie avea Puterea de aducere la Viață în trupul său; Elisei avea Puterea de aducere la Viață în trupul său. Aleluia!

Nu-mi cereți să explic aceasta pentru că nu pot s-o fac, dar cred. Eu cred că în acest trup locuiește Divinitatea; cred că acest trup muritor a fost adus la Viață și că în el este Puterea de aducere la Viață. În el este atât de multă Putere de aducere la Viață încât într-o zi, Puterea de aducere la Viață din trupul meu, Puterea care m-a schimbat dintr-un om cu gânduri rele, dintr-un mincinos, dintr-un om care făceam fapte neonorabile, va schimba structura moleculară a acestui trup, atomii mei, într-o clipă, într-o clipită. Nu o Putere de aducere la Viață nouă, ci Puterea de aducere la Viață pe care o avem deja.

Elisei nu a avut nevoie de o nouă Putere de aducere la Viață; Iov nu a avut nevoie de o nouă Putere de aducere la Viață, Puterea era acolo, iar ei așteptau să se împlinească vremea. Și când aceasta s-a împlinit, Puterea de aducere la Viață pe care o posedau, i-a înviat. Ei nu așteptau praf de zâne sau o poțiune magică, ci primiseră deja Cuvântul pentru ziua lor și au fost aduși la Viață, iar Puterea de aducere la Viață care i-a înviat ca să stea pe pământ și să-L vadă pe Răscumpărătorul lor era deja în ei. Așadar, ei așteptau timpul, nu Puterea de aducere la Viață, ci timpul, iar când a venit Răscumpărătorul, a plătit prețul și a mers în mormânt, când a înviat, atunci a fost timpul. Și când a sosit timpul, cei care aveau deja Puterea de aducere la Viață nu au mai putut fi ținuți de nimic, ci au înviat împreună cu El. Chiar dacă din ei a mai rămas doar o lingură de cenușă și pământ, nu a existat nimic care să-i oprească să vină la suprafață la momentul potrivit. Aleluia!

În Iosua 24.32 scrie: „Oasele lui Iosif, pe care le aduseseră copiii lui Israel din Egipt, au fost îngropate la Sihem, în partea țarinii pe care o cumpărase Iacov de la fiii lui Hamor, tatăl lui Sihem, cu o sută de chesita și care a ajuns moștenirea fiilor lui Iosif.”

Evrei 11.22: „Prin credință a pomenit Iosif, când i s-a apropiat sfârșitul, de ieșirea fiilor lui Israel din Egipt și a dat porunci cu privire la oasele sale.”

Poruncile pe care le-a dat cu privire la oasele sale, erau în legătură cu învierea sa și a făcut aceasta pe baza credinței pe care o avea deja. Puterea de aducere la Viață era în oasele lui și Ea urma să vină la Viață în Palestina.

În predica „**De ce micul Betleem?**” din decembrie 1963, fratele Branham a spus:

„Ce ziceți când a murit Iov și a specificat locul său de îngropare? Apoi, a venit Avraam și a cumpărat o parcelă de pământ ca s-o îngroape pe soția sa, Sara. Iar când a murit și el, Avraam a dorit să fie îngropat cu Sara. Avraam l-a născut pe Isaac, iar când a murit, Isaac a dorit să fie îngropat cu Avraam. Isaac l-a născut pe Iacov. Iacov a murit jos în Egipt, dar l-a făcut pe Iosif (fiul său profet) să jure cu mâna pe șoldul său infirm, că nu-l va îngropa jos în Egipt. De ce? El a spus: „Duceți-mă sus în țară și îngropați-mă acolo!” Iar când a murit și Iosif, el a menționat plecarea lui Israel potrivit profeției și a spus: „Duceți-mi oasele afară din țara aceasta!” De ce? El știa că întâiile roade ale învierii se vor ridica din țara în care vor pleca, pentru că Iov spusese: „Știu că Răscumpărătorul meu trăiește, iar în zilele din urmă, El Se va ridica pe pământ; chiar dacă viermii vor nimici acest trup, în acest trup Îl voi vedea pe Dumnezeu.”

Ei știau că întâiile roade ale învierii se vor ridica din țara făgăduită, nu din Egipt. Ei erau duhovnicești, erau profeți, iar când Isus a murit în Vinerea Mare și a înviat în dimineața de Paști, duminică dimineața, Biblia spune că „Mulți dintre sfinții care dormeau în țărâna pământului, au înviat și au ieșit din morminte, au intrat în cetate și au mers în slavă cu El.” De ce? Profeții aceia știau exact unde să fie îngropați, locul și timpul. A fost ascuns de ochii înțelepților, dar ei știau, ei priveau la partea duhovnicească, din perspectiva Duhului Sfânt. Întâiile roade ale învierii trebuiau să vină la suprafață din Palestina, nu din Egipt.”

Am înțeles bine aceasta? Ei știau unde urma să aibă loc învierea, știau că Iov urma să învieze și că învierea urma să aibă loc acolo unde se afla Iov.

Acum, el va trece și la noi pentru că noi nu ne vom duce unii altora oasele în Palestina, nu-i așa?

Să citim mai departe:

„La fel este și astăzi, prieteni.”

Același principiu se aplică și astăzi, dar eu nu trebuie să vă iau și să vă îngrop lângă Avraam.

„Atât de mulți oameni se țin de lucrurile lumii, de un sistem mare sau de altceva. Îngropați-mă în Isus pentru că pe cel ce este în Hristos, Dumnezeu îl va învia cu El în acea înviere. Mie nu-mi pasă ce are de spus lumea, nici cât de mult încearcă să pregătească lucrurile. Ești în Hristos? Pe cei ce sunt în Hristos, Dumnezeu îi va învia cu El. Mintea duhovnicească prinde aceste lucruri duhovnicești.”

El a spus: „Nu mă îngropați aici, ci acolo!” Mie nu-mi pasă unde veți pune acest trup, câtă vreme eu am murit și am fost îngropat în Isus Hristos, cât timp Puterea de aducere la Viață a intrat deja în trupul meu muritor. Mie nu-mi pasă ce se va întâmpla cu trupul acesta, nu-mi pasă dacă va fi mâncat de lei sau sfâșiat de rechini și împrăștiat prin ocean. De ce? Pentru că Puterea de aducere la Viață îl va învia oricum. Dar voi trebuie să muriți ca să fiți îngropați.

Noi am început cu Romani 6, de unde aș vrea să mai citesc ceva:

„Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui?

Noi, deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă.

În adevăr, dacă ne-am făcut una cu El printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El și printr-o înviere asemănătoare cu a Lui.” (v. 3-5).

Noi trebuie să murim și să fim îngropați în locul în care trebuie, iar dacă suntem îngropați în locul care trebuie, vom avea parte de înviere. Eu nu vorbesc despre o înviere viitoare, ci despre învierea care are loc astăzi, pentru că pe noi, cei care eram morți în păcat și nelegiuire, El ne-a adus la Viață.

Prieteni, există o Putere de aducere la Viață care îi aduce la Viață pe cei morți în nelegiuire și în păcat, iar noi, cei care suntem morți, trebuie să găsim un loc de îngropare când murim față de noi înșine, acesta fiind în Isus Hristos. Isus Hristos este Cuvântul manifestat pentru ziua voastră, iar dacă puteți fi îngropați sub Cuvântul manifestat pentru ziua voastră, puteți lua parte la o înviere asemănătoare cu a Sa, pentru că El nu este mort astăzi, ci este viu. Astfel, dacă voi muriți și sunteți îngropați în El, nu sunteți morți, ci sunteți vii. Voi sunteți morți pentru fire, dar sunteți vii în Duhul, sunteți morți pentru cele firești, dar sunteți vii pentru cele duhovnicești.

În mesajul „**Calea unui profet adevărat**” din anul 1962, scrie:

„Moartea nu mai înseamnă nimic, este a noastră. Nu mă mai poate controla, ci eu o controlez pe ea.”

Eu nu pot explica aceste cuvinte, dar cred că sunt adevărate.

„Eu o controlez. Cum? Prin El, prin Cel care m-a făcut un biruitor pentru că eu am biruit deja moartea. Cum am făcut aceasta? Crezând în El. Înțelegeți? Moartea este în păcat, în necredință, dar eu nu sunt un necredincios, ci sunt un credincios. Eu am înviat din acel lucru, am înviat.”

Amin! Moartea este în păcat. Păcatul a adus moartea pentru că înainte de păcat nu a existat moarte. Deci, moartea este consecința păcatului, moartea și păcatul fiind legate una de cealaltă. Ele sunt consecința necredinței, dar eu nu mai sunt un necredincios, deci nu mai sunt supus morții, ci Vieții și sunt deja înviat.

„Eu am înviat din acel lucru, am înviat.”

De unde a înviat el? Din moarte, păcat, necredință.

*„Este arvuna învierii mele desăvârșite, fizice și spirituale, totul. Da, domnilor. Ați înțeles? Așadar, noi avem moartea sub controlul nostru, prin Isus Hristos care a biruit moartea, iadul, mormântul, boala, necazul, totul. El a triumfat asupra tuturor, iar noi suntem înviați acum cu El și stăm în locurile cerești în Hristos Isus, duhovnicește vorbind, cu toate lucrurile sub picioarele noastre. Chiar și învierea fizică este sub picioarele noastre pentru că noi suntem în Hristos. Înțelegeți? Dacă înțelegeți, ridicați mâinile. Amin! Aceasta este bine. Cât timp înțelegeți, este în ordine. Să țineți minte aceste lucruri: „**Noi am trecut de la moarte la Viață**”,*

fizic, duhovnicește, în orice fel.

Totul, toate lucrurile ne aparțin acum nouă. Lumea de aici spune că suntem nebuni, dar cu toate acestea, tot pământul ne aparține nouă."

Numiți-mă cât vreți „nebun”, dar eu sunt moștenitor împreună cu El.

Prieteni, dacă ați fost înviați cu Hristos Isus și acum stați cu El în locurile cerești, aceasta este o înviere duhovnicească și o poziție duhovnicească, iar Biblia spune că toate lucrurile sunt sub picioarele noastre pentru că totul a fost pus sub picioarele lui Isus Hristos. Aceasta înseamnă că acum, învierea fizică este sub picioarele noastre. Ce înseamnă aceasta? Aceasta înseamnă că dacă ați fost născuți din nou și ați fost așezați în locurile cerești cu Hristos Isus, voi nu mai încercați să ajungeți la învierea fizică pentru că învierea fizică este deja în spatele vostru, este asigurată deja, ați trecut de ea; voi ați primit deja plata, aveți deja dovada, puteți dovedi că plata pentru voi s-a făcut.

Dacă stați în locurile cerești în Hristos Isus, nu există nici o piedică să nu ajungeți la învierea fizică pentru că aceasta este deja sub picioarele voastre. Voi nu urcați spre înviere, ci sunteți în ea. Ar trebui s-o spun altfel: Învierea este în voi. Unde era învierea lui Iov? În el. Unde era învierea lui Elisei? În el.

Aș vrea să spun ceva și o voi spune, dar mai întâi voi citi ceva din predica „**Singurul loc ales de Dumnezeu pentru închinare**”:

„La fel ca în zilele lui Elisei. Acea oglindire era chiar până la oasele sale... Oglindirea lui Dumnezeu în trupul lui făcând Cuvântul lui Dumnezeu trup. Ei au aruncat un om mort peste oasele lui și omul acela a venit la viață. Cât timp suntem Mireasa lui Hristos, noi suntem trup și carne din El. Credeți aceasta?”

Vreau să vă spun ceva. Puterea învierii, Puterea de aducere la Viață care l-a înviat pe Elisei, era în el. Este adevărat? Unde era Puterea de aducere la Viață a omului care a fost aruncat peste Elisei? Tot în Elisei. Puterea de aducere la Viață era în Elisei. Vă rog să vă amintiți că Ilie și Elisei sunt Hristos și Mireasa, El și Ea, Soțul și Soția. Isus Hristos a fost răpit deja, iar acum, slujba de înviere este în Elisei. Mai mult, în Elisei era destulă Putere de aducere la Viață, nu numai pentru el, ci și pentru trupul altei ființe umane care urma să fie pusă peste oasele lui. Astfel, Puterea de aducere la Viață care era în Elisei... Cine este Elisei? Mireasa, deci Puterea de aducere la Viață care este în Mireasă este suficientă pentru a aduce la

Viață un alt trup. Aleluia!

Prieteni, s-ar putea ca Puterea de aducere la Viață din voi să fie și pentru altcineva.

„Credeți aceasta? În ordine. El a murit pentru noi, iar noi am murit față de noi înșine și suntem îngropați în Numele Său, ca „să nu fim ai lumii, ci ai Săi”, toată Familia din cer fiind numită după Isus Hristos. Acesta este Efeseni 1.21. Cerul... Familia din cer. Cum este numită Familia din cer? Isus. Cum este numită Familia de pe pământ? Aceasta este Casa lui Dumnezeu, acolo unde este Sângele.”

Unde este Familia de pe pământ? Aceasta este Mireasa lui Isus Hristos. Acesta este locul în care El Și-a pus Numele. Unde Și-a pus El Numele? Acolo unde locuiește, acolo unde este Prezența Lui. Vedeți, El Și-a pus Numele pe pământ, în Mireasa Sa. Ea a luat Numele Său și este Doamna Isus Hristos. Așa cum femeia era Adam, acum femeia este Hristos, Isus Hristos.

„Cum este numită Familia de pe pământ? Aceasta este Casa lui Dumnezeu, acolo unde este Sângele.”

Unde este Sângele? În acea Casă. În care casă? În Cortul, în locul în care locuiește Dumnezeu, în pietrele vii care alcătuiesc o Casă duhovnicească. Acolo este Sângele.

„Este adevărat? Acea este Ușa, aceea este Poarta, acela este locul în care El Și-a pus Numele, iar Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.”

Despre ce vorbea fratele Branham aici? El nu vorbea despre ceea ce s-a petrecut în urmă cu două mii de ani. A luat același verset: „Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi”, a luat textul din Ioan 1.14 și l-a adus în ziua de azi, făcându-L valabil în Casă, în Trup, în Mireasă.

Aș vrea să citesc încă o dată, ca să nu vă scape:

„Cum este numită Familia de pe pământ?”

Este numită „Mireasa”? Nu, acesta este un titlu. Dar cum este Numită? Numele ei este „Isus”.

„Aceasta este Casa lui Dumnezeu, acolo unde este Sângele. Este adevărat? Acea este Ușa, aceea este Poarta, acela este locul în care El Și-a pus Numele, iar

Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi."

Când vă treziți dimineața și vă uitați la soția voastră răscumpărată care a fost luată sus și stă în locurile cerești în Hristos Isus, Cuvântul S-a făcut trup încă o dată și locuiește printre noi: o bucată în ea, o bucată în el, o bucată aici, o bucată dincolo. Ce este aceasta? Cuvântul făcut trup. Care trup? Trupul meu și al vostru.

În mesajul „**Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită**”, scrie:

„Biserica este Sângele lui Hristos, prin Duhul, pentru că Viața este în Sânge.”

Poate ziceți: „Eu doresc Sângele de pe Calvar sau Sângele care este în ceruri”, dar aici ni se spune unde se află Sângele.

„Biserica este Sângele lui Hristos, prin Duhul, pentru că Viața este în Sânge. Acesta este botezul Duhului Sfânt care ne botează în Trup, care recunoaște doar Trupul Său, Carnea Sa, Cuvântul Său.”

În mesajul „**leHoVaH-Jireh**” din anul 1964, scrie:

„Vreau să credeți, să aveți credință. Să nu se mai miște nimeni în jur. Stați cu adevărat respectuoși. Vreau să vă imaginați că aici undeva, înaintea voastră, stă Hristos, înviat din morți: cândva, El a trecut prin ziduri, a mâncat pâine și a spus: „Atingeți-Mă, Eu sunt carne și oase”, și S-a făcut nevăzut dinaintea lor, dar a făgăduit că în zilele din urmă, Își va face apariția din nou în trup de carne, în trupul vostru, așa cum a făcut-o în zilele Sodomei.”

...din nou în trup uman...”

Cu siguranță, a fost un fiu al lui Dumnezeu care L-a descoperit pe Fiul omului. A existat o legănare a snopului, noi am văzut că El S-a exprimat din nou în trup uman, în trupul fratelui Branham. Acest lucru este adevărat, dar el nu se referă la aceasta aici:

„El a făgăduit că în zilele din urmă, Își va face apariția din nou în trup de carne, în trupul vostru, așa cum a făcut-o în zilele Sodomei.”

Ce s-a întâmplat în zilele Sodomei? „Cum a fost în zilele Sodomei, așa va fi și la descoperirea Fiului omului.”

Poate ziceți: „Vrei să spui că descoperirea Fiului omului este chiar aici înăuntru și

acolo, în fratele nostru, în sora noastră, în soțul nostru și în soția noastră, în mătușa și unchiul nostru, în bunica noastră, în nepotul nostru? Vrei să spui că aceasta ar putea fi slujba Fiului omului, descoperirea Lui?”

Da, exact aceasta vreau să spun. Acesta este adevărul.

„Dumnezeu, care era Hristos manifestat în trup, este acum în Biserica Sa, în Mireasa Sa. Vedeți, ei Se unesc. Este timpul unirii. Bisericile se unesc, națiunile se unesc și Mireasa și Hristos Se unesc. Vedeți, este timpul unirii.

În **„Sărbătoarea Trâmbițelor**, scrie:

„Mesajul îngerului al șaptelea, sub aceeași Trâmbiță, aceeași Pecete, trebuie să (facă ce?) cheme poporul, Mireasa, afară din penticostalism și tradițiile lumești, la Ispășirea originală, Cuvântul, Hristos în chipul Cuvântului Său de aici, făcut trup printre noi.”

Deschiderea Peceților a avut loc ca să fim aduși la Ispășirea originală care este Cuvântul. Amintiți-vă că *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi”*, iar fratele Branham a spus. *„Deschiderea Peceților a venit ca să fim aduși la Ispășirea originală, la Ispășirea adevărată, la Ispășirea deplină care este Cuvântul, Hristos în chipul Cuvântului Său, făcut trup printre noi.”*

Aceasta înseamnă că Ispășirea originală a venit pe pământ și S-a făcut trup.

„Știința a dovedit-o prin fotografii.” Aleluia!

În mesajul **„Pentru ce a fost dat Duhul Sfânt?”** din anul 1959, scrie:

„Dar acum, când avem nevoie de El, Duhul lui Dumnezeu a ridicat un Etalon. Ce este aceasta? El toarnă Duhul Său. Atunci, cei care se odihnesc dincolo de mormânt sau sub altarul lui Dumnezeu, așa cum spune Scriptura, strigă: „Până când, Doamne? Până când? Cât mai este?” Dumnezeu ne așteaptă pe mine și pe voi. Biserica ne așteaptă pe mine și pe voi. Timpul înfierii, când Dumnezeu poate turna în noi plinătatea Sa, puterea Sa, învierea Sa, până când Biserica și Hristos devin atât de apropiați încât Hristos devine vizibil printre noi și îi învie pe cei morți, iar noi mergem în Răpire.”

Aici nu scrie: „Hristos devine vizibil pe cer și-i învie pe morți”, ci scrie: *„Hristos*

devine vizibil printre noi și îi învie pe cei morți.” Este manifestarea Vieții lui Hristos care ajunge la măsura deplină după ce fiecare atribut este adunat împreună, sub Strigăt, făcând să se audă Glasul. Care Glas? Glasul Lui va fi în Ea. Lumea va auzi încă o dată, direct de la Dumnezeu, așa cum s-a întâmplat la Rusalii. Ce va auzi lumea? Glasul. Care Glas? Glasul învierii. Care Glas? Glasul care Se află în Ea. Ea este Cuvântul manifestat; Sângele este în acea Casă, pentru că Biserica este Sângele prin Duhul. Ispășirea deplină este făcută din nou trup, chiar înaintea ochilor noștri, iar atunci când fiecare atribut este adunat împreună, Viața deplină manifestată a lui Isus Hristos, *„Biserica și Hristos devin atât de apropiați încât Hristos devine vizibil printre noi și îi învie pe cei morți, iar noi mergem în Răpire.”*

„Iar noi mergem în Răpire.” Aceasta s-a întâmplat deja și încă se întâmplă. Hristos a devenit atât de vizibil printre noi încât ne-a înviat din denominaționalismul mort și ne-a adus într-un ciclu al Răpirii. Iar acum, aceeași Viață devine una cu Mireasa, fiecare atribut intrând înăuntru sub Strigăt, fiind unit cu Piatra de încheiere, slujba Pietrei de încheiere venind la locul ei. Aceasta va deveni atât de reală încât Îl va manifesta pe Hristos în chip vizibil printre noi și-i va învia pe morți. Viața care era în Elisei nu l-a înviat numai pe el, ci și pe omul care a fost pus peste el, care a intrat în contact cu trupul lui, astfel încât s-a ridicat în picioare și a venit la viață.

Prieteni, aceasta se întâmplă în fiecare zi în jurul lumii. Există un Trup, o Putere de aducere la Viață în slujba care a trecut de la Ilie la Elisei și a continuat prin Elisei, iar fratele Branham a spus că atunci când avem contact cu trupul, *„Puterea de aducere la Viață merge de la unul la altul, la altul”*.

Fratele Branham a spus că atunci când omul acela a fost aruncat peste Elisei, Elisei avea încă Puterea de aducere la Viață și putea să-și pună mâinile peste bolnavi, este adevărat? Degetele lui, care erau doar oase, zăceau acolo pe o bucată de pământ, fără legătură unele cu altele, dar el își mai putea pune mâinile peste bolnavi, pentru că în trupul său era aceeași Putere. Și aceeași putere este și în trupul acesta. Ce să facă? Să aducă la suprafață învierea. De unde? Din denominaționalismul mort, din întuneric, din doctrine, crezuri și dogme ale omului. Această înviere are loc tot timpul. Dar va veni un timp final al unirii, când fiecare atribut manifestat va veni împreună și va fi o manifestare deplină a Vieții depline a lui Isus Hristos, care-i va învia pe morți.

În mesajul **„Semnul”** din anul 1963, scrie:

„Așa cum spune Evrei 11, „Toți cei care au pribegit îmbrăcați în piei de oi și de capre și au fost în lipsuri, în ciuda tuturor lucrurilor pe care le-au făcut, nu au ajuns la desăvârșire fără noi.”

Biserica din ziua de astăzi a primit Semnul, botezul Duhului Sfânt; Sângele a fost vărsat și Duhul Sfânt este peste Biserică, iar ei nu pot învia fără noi. Ei depind de noi pentru că Dumnezeu a făgăduit că va face aceasta și cineva va fi aici. Eu nu știu cine va fi, dar cineva va primi Aceasta.”

În mesajul „**Disperarea**” pe care l-a predicat seara, după ce a predicat „Semnul”, fratele Branham a spus:

„Duhul Sfânt este Semnul că Sângele a fost aplicat pentru că El a urmat Sângele de-a lungul timpului din Cartea Răscumpărării. Înțelegeți? Acesta a fost scopul venirii Sale. Aceasta este ceea ce a urmat El în fiecare epocă. El a urmat aceasta în fiecare epocă, pentru a veghea că este adus cu Sine, dar ei nu au putut ajunge la desăvârșire fără noi. Acum, Duhul Sfânt vizitează biserica în plinătate, aducându-L pe Dumnezeu în trup uman.”

Cum a vizitat Duhul Sfânt biserica în plinătate? Duhul Sfânt a fost legat prin râurile crezurilor, denominațiunilor și învățăturilor, dar urma să fie eliberat în timpul de seară prin Mesajul timpului de seară; Duhul Sfânt din nou înapoi în oameni. Aceasta s-a petrecut după cele șapte epoci ale Bisericii, după ce cordonul denominațiunilor, a învățăturilor și a doctrinelor a fost frânt. Atunci, Duhul Sfânt care a fost legat, a fost dezlegat venind în măsură deplină înapoi în biserică.

„Acum, Duhul Sfânt vizitează biserica în plinătate, aducându-L pe Dumnezeu în trup uman, așa cum a procedat în Sodoma.”

El continuă să lege lucrurile de Sodoma.

Poate ziceți: „Eu credeam că versetul din Luca 17.30 s-a aplicat numai fratelui Branham.” Este greșit! El ni l-a aplicat nouă. Într-adevăr, i s-a aplicat lui, dar el s-a întors și ni l-a aplicat nouă, ceea ce înseamnă că Fiul omului este descoperit. Ar trebui să fie descoperit chiar acum, în voi și în mine. Aleluia! Trupul Lui, mâinile Lui!

„...de focul care a căzut acolo, care a fost o umbră.

Acolo, El i s-a arătat lui Avraam.

Și toate lucrurile pe care nu le-a făcut de-a lungul epocilor Bisericii, El le face acum. Înapoi la Cuvânt, pentru că Mesajele, mesajele și mesajele trebuie să lege tot Cuvântul, iar în zilele din urmă, cele șapte Pечеți fiind deschise, trebuiau să ia fiecare fâșie care a fost lăsată deoparte și să facă totul un Trup mare al Miresei pentru că cei care au trăit în trecut nu puteau fi făcuți desăvârșiți până când nu este desăvârșită această Biserică, această Mireasă din zilele din urmă, să-i aducă înăuntru și să fie luați sus împreună.”

În mesajul „**Apocalipsa capitolul patru**” din anul 1961, scrie:

„În regulă, aici erau „glasuri”. Oh, cât de mult avem nevoie în Jeffersonville de mii de voci vii...”

Amintiți-vă că Răpirea vine cu un Strigăt, cu Glasul arhanghelului și cu Trâmbița lui Dumnezeu.

Strigătul este Mesajul care-i aduce împreună, iar Glasul este în Mireasă. Dar aceasta nu se referă numai la a vorbi, deși face parte din El, pentru că fratele Branham a spus: „**Viața ta vorbește atât de tare încât eu nu pot auzi cuvintele tale.** Mărturia ta este viața ta, este Viața lui Isus Hristos arătată. Aceasta este un Glas.”

„Oh, cât de mult avem nevoie în Jeffersonville de mii de voci vii, Tunetul lui Dumnezeu tunând în dulceață și sfințenie, în puritatea vieții nepângărite, umblând pe pământ fără cusur.”

Noi nu putem face aceasta dacă nu ne plecăm într-o moarte asemănătoare cu a Lui și nu înviem într-o înviere asemănătoare cu a Lui. Voi trebuie să fiți morți, apoi din nou vii în Hristos.

„Da, domnilor creștini adevărați, acesta este un Tunet împotriva vrăjmașului. Diavolului nu-i pasă cât de tare puteți striga, cât de mult puteți sări sau cât de mult puteți face aceasta sau cealaltă. Dar ceea ce-l rănește pe diavolul este să vadă acea viață sfințită, dedicată lui Dumnezeu.”

Vreți să-l răniți pe diavolul? Uneori trebuie să vă puneți mâna la gură și să nu mai vorbiți anumite lucruri, ci să începeți să le trăiți. Puteți să-l numiți oricum vreți: „Șarpe murdar, diavol murdar!”, dar dacă trăiți o viață de compromis, nu îl veți auzi deloc pentru că de fapt lucrați pentru el; lucrați în beneficiul lui pentru că

defăimați chiar Evanghelia de care sunteți salvați, Cuvântul pe care pretindeți că-L credeți. Dar când, sub puterea Duhului Sfânt, sunteți morți față de fire și de păcat și Hristos este la cârmă și Își trăiește propria Viață prin voi, acela este Tunetul care îl scutură pe diavol. Ceea ce-l rănește pe el este o viață sfințită, o viață dedicată Domnului.

„...spuneți-i orice, numiți-l cum doriți, oricât de dulce poate fi și mergeți mai departe. Aceasta îl aruncă deoparte, acesta este Tunetul care-l scutură.”

Noi ajungem la Viața manifestată deplin a lui Isus Hristos. Cum? Prin descoperirea Cuvântului. Noi nu mai suntem în zilele unei măsurii pentru că Cuvântul a fost descoperit, Duhul Sfânt a fost eliberat.

Bisericile au avut numai o măsură a Duhului: Luther a avut o măsură, Wesley a avut o măsură, pentecostalii au avut o măsură, dar astăzi nu mai este o măsură pentru că S-a întors înapoi Viața deplină a lui Isus Hristos. Ce să facă? Să-L manifeste pe El Însuși în trup de carne, în Trupul Bisericii Sale, în Trupul Miresei. Tot ce trebuie să faceți voi este să muriți, să primiți ceea ce a dat El și să credeți că funcționează.

Dacă continuăm să credem și să spunem: „Eu am fost întotdeauna așa, nu am zburat niciodată atât de sus”, ați terminat chiar acolo.

Prieteni, Cuvântul nu pune nici o limită cu privire la cât din Viața lui Hristos puteți să trăiți voi, ci făgăduiește Viața deplină a lui Hristos, iar dacă Cuvântul o făgăduiește, noi o dorim. Voi cere aceasta. Voi trăi curat și predat, voi muri față de mine însumi și voi spune: „Doamne, ocupă Tu primul loc în acest vas. Fă voia Ta și trăiește Viața Ta, iar dacă cineva este mort în tradițiile lumii, în nelegiuire și păcat și intră în contact cu acest trup, îngăduie să fie chiar aici Puterea de aducere la Viață ca să poată ieși afară pentru ca omul acela să primească Cuvântul și să poată veni la Viață. Îngăduie să fie Puterea învierii în viața aceasta de aici.”

În Elisei era atât de multă Putere de aducere la Viață, încât atunci când omul acela mort a fost aruncat peste oasele lui, mortul a venit la viață. Nu a fost nevoie de post, nici de mijlocire, nu a trebuit să îndrepte ceva, ci atunci când a intrat în contact cu oasele lui, Puterea învierii l-a adus la viață.

Pavel avea atât de multă Putere de aducere la Viață încât atunci când un om a căzut de pe fereastră și a murit, nu a trebuit să postească, nici să convoace o

adunare de rugăciune, ci l-a ridicat, l-a ținut în brațe și viața s-a întors în trupul lui.

Scriptura spune că dacă ne punem mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoși. Biblia nu spune: „Dacă vă veți ruga, veți posti și vă veți pune mâinile peste bolnavi...”, ci spune: „Dacă vă veți pune mâinile peste bolnavi, se vor însănătoși.” Cei răscumpărați posedă Puterea de aducere la Viață. Nu știu cum funcționează, nu pot explica, iar voi ați putea spune: „Frate Chad, dar în aceste circumstanțe...” Nu știu să explic, dar știu ce spune Biblia că *„Își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.”*

„Bine, dar...” Pe noi nu ne interesează „dar”, în Scripturi nu există nici un „dar”, ci spune clar: *„Dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoși.”*

Pavel a făcut aceasta, Petru, Isus, Ilie, Elisei au făcut aceasta, iar dacă în noi este același Duh care a fost în ei, vom putea face același lucru, pentru că este Cuvântul, nu suntem noi, ci este Cuvântul; nu este ceea ce facem noi, ci este credința noastră în Cuvânt. Lăsați necredința și raționamentul să dispară, lăsați-le să moară, prieteni. Nu raționați, ci credeți pur și simplu. A fost irațional ca umbra lăsată de trupul lui Petru să poată aduce vindecarea pentru cei peste care trecea. A fost irațional ca femeia aceea să creadă că dacă va păși pe unde a călcat fratele Branham, va fi vindecată. A fost total illogic.

La sfârșitul mesajului „Unirea invizibilă a Miresei”, fratele Branham a spus despre fratele Donovan că avusese cancer la ureche. El l-a văzut și l-a întrebat: „Ce este cu tine?” „Nu știu, frate Branham”, a răspuns el. Dar fratele Branham știa ce se petrecea, prin darul deosebirii el a știut că avea cancer la ureche, așa că l-a întrebat:

„Știi ce este?”

„Am o idee”, a răspuns el.

„M-am întors”, a spus fratele Branham „și am pus mâna pe urechea sa.” Nu s-a rugat, ci a spus doar: „O, fratele meu!”, după care și-a luat mâna, iar două zile mai târziu, cancerul a dispărut și nu s-a mai întors niciodată. Ce era aceasta? În trupul vostru muritor este Putere de aducere la Viață.

Prieteni, noi trebuie să credem ceea ce spune Cuvântul. Nu există nici o posibilitate ca voi să nu ajungeți în Răpire, pentru că sunteți deja în Răpire. Voi ați înviat deja,

ați ajuns deja la înnoirea Vieții, sunteți deja o făptură nouă în Hristos Isus și același Duh care L-a înviat pe Hristos Isus din morți, a înviat deja și trupul vostru muritor, de la o viață de păcat și fără dragoste de Cuvânt, la o Viață de dragoste pentru Cuvânt, de Dumnezeu și cu dorința de a împlini tot Cuvântul. Ce a făcut aceasta? Puterea de aducere la Viață a trupului vostru muritor. Slăvit să fie Dumnezeu!

Nu știu ce credeți voi, dar eu spun: „Doamne, scoate toată necredința din mine, fiindcă doresc să am credință să umblu pe ape; doresc să am credință să pot sări peste un munte sau peste un zid; vreau să am credință încât să-i pot spune acestui munte: „Ridică-te și aruncă-te în mare!” Ce este aceasta? Doresc să cred doar Cuvântul Său, Cuvântul care este scris aici. Doresc să am încredere în frații și surorile mele, că nu sunt tâmplarul sau pescarul, ci sunt fiii și fiicele răscumpărate ale lui Dumnezeu și că Dumnezeu este în Trup, într-un Trup alcătuit din mai multe mădulare. Iar dacă umbra voastră trece peste mine și aveți ceea ce a avut Petru, iar eu pot să cred ca oamenii din Cartea Faptelor, poate avea același rezultat ca și pentru ei.

„Chad, ceea ce spui nu este rațional!” Este adevărat, dar este biblic. Păstrați-vă rațiunea pentru voi, eu vreau să stau cu Scripturile.

Să ne ridicăm în picioare.

În 1Tesaloniceni 4.16 scrie:

„Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos.”

În Strigăt era Însuși Domnul. Ce este Strigătul? Mesajul orei pentru a-i aduna pe aleșii Domnului.

Însuși Domnul Se va coborî cu un Strigăt, Însuși Domnul Se va coborî cu Glasul unui arhanghel și cu Trâmbița lui Dumnezeu.

Dacă Dumnezeu a fost în Strigăt, El este și în Glas.

Fratele Branham a spus în „**Aici este unul mai mare decât Solomon**” din iunie 1963:

„Dacă Viața lui Hristos trăiește în voi, dacă prima Viață care a ieșit din acea mlădiță... El nu are alte mâini decât pe ale voastre și pe ale mele. El nu are nici un

Glas în afară de glasul meu și al vostru."

În mesajul „Răpirea”, fratele Branham a spus că „Însuși Domnul va coborî cu un Strigăt”. Așadar, potrivit Scripturilor, Strigătul vine de la Domnul. Ce este Strigătul? Mesajul care adună aleșii. Cine a strigat? Isus Hristos. Dar al cui glas ați auzit voi? Al lui William Branham. Dumnezeu manifestat în trup, Isus Hristos în trup.

Acum, este Însuși Domnul în Glas, iar fratele Branham a spus în „Răpirea”: „Același Glas care l-a înviat pe Lazăr din morți.” Care „același Glas”? Unde este acel Glas? Acel Glas este în Mireasă. Lăsați să fie mii și mii de vieți trăite, Tunetul care tună împotriva diavolului. Nu viața noastră, ci a Lui. El trăind în Trup, într-un Trup alcătuit din mai multe mădulare. Slăvit să fie Domnul!

În anii 1800 a fost o zi în care ei credeau că vindecarea divină a fost numai pentru apostoli. Peste tot în lume, aproape toți din toate sistemele bisericesti și-au pierdut viziunea asupra Cuvântului lui Dumnezeu și au crezut că vindecarea divină, punerea mâinilor și ungerea cu untdelemn au fost numai pentru apostoli și că toate acestea au trecut odată cu moartea lor. Ei nu le mai văzuseră manifestându-se și ca urmare nu mai credeau în ele. Apoi, s-au ridicat pentecostalii, au început să predice aceste lucruri și să fie vindecați, după care a venit fratele Branham, slujba lui aducând marea trezire a vindecărilor din anii 1940-1950. Atunci metodiștii au crezut în vindecare, catolicii au crezut și la fel ceilalți. De ce? Ei au văzut Cuvântul manifestat, dar până când nu a fost predicat și dovedit, nu au crezut.

Dacă vă atinge persoana care este lângă voi în pat, soțul sau soția voastră, acela poate fi Cuvântul făcut trup.

Când o femeie s-a atins de poala hainei Sale, a fost vindecată; noroadele Îl atingeau, iar din El ieșea o Putere care-i vindeca pe toți. Ce atingeau ei? Cuvântul făcut trup.

Fratele și sora care stau lângă voi, pot fi Cuvântul făcut trup. Eu nu pot garanta aceasta, dar ei pot fi. Cu ce este diferit față de a atinge haina Sa? Cu ce ar fi diferit de faptul că v-ar atinge El? Fratele Branham a spus: „*Dacă Isus ar sta aici cu costumul pe care astăzi îl port eu, El nu ar putea face nimic pentru voi deoarece a făcut-o deja.*”

Acum, El ne-a dat Cuvântul Său, iar noi trebuie să-L împlinim. Când îngenuncheați și spălați picioarele fratelui sau ale surorii voastre, ați putea foarte bine să atingeți

Cuvântul făcut trup. Eu cred că noi ar trebui să ne privim cu mai mult respect și să avem mai multă credință, pentru că Dumnezeu Se manifestă astăzi în Trup. Luca 17.30 se împlinește astăzi, descoperirea Fiului omului. Amin!